

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.52/2025/34. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2025. évi november hó 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság az emberölés bűntette miatt **Terhelt1 és társa** ellen indított büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.47/2024/72. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában beszámítja a 2025. évi április hó 29. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi Terhelt1 I. r. vádlottat 39.900 (harminckilencezer-kilencszáz) forint, Terhelt2 II. r. vádlottat 21.336 (huszonegyezer-háromszázharminchat) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Zalaegerszegi Törvényszék a 2025. évi április hó 29. napján kelt 3.B.47/2024/72. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) és d) pontjai szerint minősülő emberölés bűntette miatt életfogytig tartó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, valamint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 30 évben határozta meg. A kiszabott szabadságvesztésbe a 2023. évi január hó 12. napjától a 2025. évi március hó 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. Az I. r. vádlottal szemben 80.000 forint vagyonek Kobzást rendelt el.

- [2] *Terhelt2 II. r. vádlottat* bűnsegédként elkövetett, a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés b) és d) pontjai szerint minősülő emberölés büntette miatt 12 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés-büntetést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a II. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A szabadságvesztés-büntetés tartamába a 2023. évi január hó 12. napjától a 2025. évi április hó 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.
- [3] Az elsőfokú bíróság egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül fizessenek meg sértetti képviselő sértetti képviselő részére kártérítés címén 300.000 forintot, valamint 18.000 forint illetéket. sértetti képviselő sértetti képviselő polgári jogi igényét a sérelemdíj vonatkozásában egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség megfizetéséről is.
- [4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen *Terhelt1 I. r. vádlott* felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, *Terhelt2 II. r. vádlott* és védője a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján kizárólag enyhítésért fellebbezett.
- [5] A *Pécsi Fellebbviteli Főügyészség* átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.
- [6] A nyilvános ülésen *Terhelt1 I. r. vádlott* védője jogorvoslati kérelmét elsődlegesen hatályon kívül helyezés érdekében tartotta fenn.

[7] II.

- [8] A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdés és a (10) bekezdés értelmében mindkét vádlott vonatkozásában kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve a Be. 590. § (7) bekezdése értelmében hivatalból az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.
- [9] Ennek során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét mentesnek találta a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az tehát hiánytalan, teljeskörűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.
- [10] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírások megtartásával folytatta le, nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 608. § (1) bekezdésében írt feltétlen hatályon kívül helyezéshez vezető ún. abszolút-, vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott lényeges hatással bíró, a másodfokú eljárásban nem orvosolható ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ítélet érdemi felülbírálatát kizárta volna.
- [11] A feltárt és rendelkezésre álló bizonyítási eszközöket mérlegelési körébe vonta, azok bizonyító erejét, valóságtartamát a logika szabályainak megfelelően értékelte. Ennek során –

az egyes bizonyítékok terhelő és mentő vonatkozásait egyaránt figyelembe véve – meggyőző érveléssel adott számot ténymegállapításairól. Következésképpen indokolási kötelezettségének is magas színvonalon eleget tett. Terhelt1 I. r. vádlott és védője által bejelentett jogorvoslati kérelmek a felmentést célzó, a tényállás mikénti megállapítását sérelmező részükben – az elsőfokú bíróság által megcáfolt és elutasított védekezések ismételt megfogalmazásával – tulajdonképpen ezt a bizonyítékértékelő tevékenységet támadták.

- [12] A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban mindenekelőtt azt szükséges rögzíteni, hogy a tényállásban írt cselekménnyel összefüggésbe hozható bizonyítási eszközök felderítése és összegyűjtése maradéktalanul megtörtént, azokat az elsőfokú bíróság mérlegelési körébe vonta, mikénti értékelésükről ítéletének indokolásában részletekbe menően meggyőző érveléssel adott számot, részletesen kitérve Terhelt1 I. r. vádlott védekezése elvetésének okaira is.
- [13] Miután a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a vádlottak cselekvőségét érintő mérlegelő tevékenységével maradéktalanul egyetértett, érvelésének teljes körű megismétlését nem, mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.
- [14] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a múltbeli események rekonstruálása során a természettudományos megalapozottságú bizonyítékok mellett Terhelt2 II. r. vádlott elfogadott vallomásának és tanú7 alibijét igazoló adatoknak tulajdonított meghatározó jelentőséget.
- [15] Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vallomásaikat az eljárás során több alkalommal megváltoztatták. Terhelt1 I. r. vádlott a lényeges körülmények tekintetében is módosította. Ennek ellenére védekezésük fontos részletek vonatkozásában egymással sem állt összhangban. Terhelt1 I. r. vádlott kihallgatása során jól érzékelhetően saját szerepének és felelősségének csökkentésére törekedett, azonban a feltárt újabb, cáfolhatatlan tényekkel történt szembesítését követően magyarázkodásra, az általa korábban elmondottak módosítására kényszerült. Védekezésében a sértett megölésével tanú7et vádolta. E védekezését ugyanakkor a rendelkezésre álló adatok egybehangzóan cáfolták.
- [16] Terhelt1 I. r. vádlott vallomásaival szemben Terhelt2 II. r. vádlott a lényeges körülményeket mindvégig következetesen adta elő. Mondandójának állandó és határozott állítása az volt, hogy a bűncselekmény elkövetésében ketten, Terhelt1 és ő maga vett részt. A II. r. vádlott vallomását együttesen értékelve azokkal az adatokkal, hogy tanú7 a cselekmény elkövetése idején nem tartózkodott Magyarországon, okkal vetette el az I. r. vádlott vallomását.
- [17] A bűncselekmény elkövetése után a nyomozó hatóság szemle keretében rögzítette a bizonyítás szempontjából jelentős körülményeket, így a sértett által lakott, településli ingatlanban észlelt körülményeket. Az elsőfokú bíróság a Be. 531. § (1) bekezdésének alkalmazásával ezeket az adatokat is ismertette. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény pedig tisztázta az elszenvedett sérülések keletkezési mechanizmusát.
- [18] Az elsőfokú bíróság tehát a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelése folytán állapította meg a tényállás Terhelt1 I. r. vádlott védekezésével ellentétes tartalmú részét. Ennek során helyesen vetette el Terhelt1 I. r. vádlottnak az elkövetésben való részvételét tagadó és az elkövető személyét megjelölő védekezését. Nem tévedett tehát, amikor a túlnyomórészt azonos tartalmú és egymást kiegészítő bizonyítékokat Terhelt1 I. r. vádlott ellentmondásos védekezésének cáfolatára alkalmasnak találta. Ezért ezeknek a bizonyítékoknak az eltérő értékelésére, illetőleg eltérő tényállás megállapítására nem kerülhetett sor.
- [19] A Be. 594. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében vagy akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak. Tekintettel arra, hogy ezen feltételek közül egyik sem állt fenn, ezért Terhelt1 I. r. vádlott által

előterjesztett bizonyítási indítványok teljesítésére eljárásjogi tilalmazottság okán sem volt lehetőség.

- [20] Mindezek alapján tehát a másodfokú eljárásban előadott vádlotti érvek az elsőfokú bíróság által már kellően megcáfolt védekezések ismételt előterjesztését jelentették, végső soron anélkül, hogy azokban bármiféle új elem tetten érhető lett volna. Pusztán a bizonyítékok – egyébként okszerű, rendkívül logikus – mérlegelését támadták, mely nem vezethetett eredményre.
- [21] Az elsőfokú bíróság tehát a rendelkezésre álló adatok egyenként és összességében történő elemzését elvégezte, az ügy elbírálása szempontjából lényeges tényeket rekonstruálta.
- [22] Ténymegállapításai a bizonyítékok okszerű és logikus mérlegelésén alapulnak, így azok – figyelemmel a Be. 591. § (1) bekezdésében írtakra – irányadóak voltak a másodfokú eljárásban is.
- [23] Következésképpen Terhelt I. r. vádlott védőjének az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését célzó jogorvoslati kérelme nem vezetett eredményre.

[24] **III.**

- [25] E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére. A felmentést célzó fellebbezések tehát nem voltak megalapozottak.
- [26] A cselekmény minősítése is a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak megfelelően történt.
- [27] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy Terhelt I. r. vádlott ölési szándéka a sértett első koponyára mért ütés miatt bekövetkezett eszméletvesztése, és a bankkártya PIN-kódja megszerzésének megghiúsulása miatti csalódottságában, rögtönösen alakult ki és egyenes szándékú volt.
- [28] A Btk. 160. § (2) bekezdésének d) pontja értelmében az emberölés büntette súlyosabban minősül, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt különös kegyetlenséggel valósítják meg.
- [29] A különös kegyetlenséggel történő elkövetés fogalmát a Btk. nem határozza meg; annak értelmezésével kapcsolatban a bírói gyakorlat dolgozott ki irányadó szempontokat. Így többek között az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozat II/4. pontja ad iránymutatást.
- [30] Eszerint a különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés megállapításánál elsősorban emberieségi, valamint erkölcsi szempontok a meghatározóak; annak fogalma alá az átlagosat lényegesen meghaladó szenvedéssel járó, rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, gátlástalanul, az emberi méltóság mély megalázásával vagy az elkövető emberi mivoltából kivetkőzve véghez vitt ölési cselekmények vonhatók.
- [31] A törvényben foglalt súlyosabb minősítés alapja lényegileg az elkövetőnek az elkövetés módjából is kitűnő, kiemelkedően magasfokú személyi társadalomra veszélyessége. Ekként az ítélkezési gyakorlat szerint e minősítő körülmény megállapításához nem csupán a sértett által elszenvedett gyötrelme, a neki okozott fizikai sérülés, lelki szenvedés, fájdalom, illetve

annak mértéke, hanem emellett – a közfelfogással egybehangzóan – a végrehajtás során tanúsított különös brutalitás, bestialitás, iszonyatot keltő embertelenség is alapul szolgálhat.

- [32] A kitartó, durva elkövetési módban megnyilvánuló bántalmazás miatt a halála előtt a sértett rendkívüli fizikai és lelki szenvedéseket élt át. Hangsúlyozni szükséges azt is, hogy nem csupán a fizikai ráhatással járó fájdalomérzetnek van jelentősége az ölési cselekmények kapcsán, hanem annak a lelkiállapotnak is, amibe az elkövetés folytán a sértett kerül. Nyilvánvaló többletgyötrelmet jelent az olyan bántalmazás, ami szakadatlansága folytán teljes reménytelenségbe űzi a sértettet, aki ennél fogva saját halála szörnyűségét nemcsak fizikailag elszenvedti, hanem azt átéli (*EBH2013. B.7.*).
- [33] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottak az egész eseménysor jellegéből, a bántalmazás voltából, a sértett látható szenvedéséből kétséggkívül felismerték, hogy a sértettnek az élet kioltásához feltétlenül szükséges szenvedésen messze túlmenő testi és lelki gyötrelmet okoznak. Ezért helytálló a cselekménynek különös kegyetlenséggel történő minősítése is.
- [34] Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor megállapította, hogy a vádlottak az élet elleni bűncselekményt nyereségvágyból követték el.

[35]

IV.

- [36] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket, az irányadó büntetési tételkeretet és az abból következő középértéket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel.
- [37] A fellebbviteli főügyészség indítványával szemben – azt alátámasztó statisztikai adatok hiányában – nem értékelte a vádlottak terhére az emberölések számának több éve tartó folyamatos emelkedését (KSH 11.1.1.3.).
- [38] A vádlottakkal szemben kiszabható határozott idejű szabadságvesztés tíz évtől húsz évig terjedhet.
- [39] A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett büntettnak megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját, általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet az adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene. Ez a helyzet a más vagyont károsító cselekmények esetében. Az élet elvétele esetén viszont olyan nagy a veszteség, hogy annak mérése lehetetlen. Ezért ilyenkor – feltéve, hogy ennek törvényi lehetősége adott – az olyan büntetés válik vizsgálhatóvá, aminek tartama a mérhetetlen veszteség ellenében határozatlan.
- [40] Az ítélezési gyakorlat az emberölés büntetnének tárgyi súlyát általában a minősítő körülmények jellegéhez, és különösen azok számához köti. A vádlottak élet elleni bűncselekménye két körülménynél fogva is súlyosabban minősült. Hangsúlyozni szükséges, hogy Terheltl I. r. vádlott az élet elleni bűncselekmény elkövetése után is rideg, cinikus magatartást tanúsított.

- [41] A büntetés kiszabása során tekintettel kellett lenni arra is, hogy Terhelt1 I. r. vádlott megbánást az eljárás során egyáltalán nem tanúsított.
- [42] Mindezeket mérlegelve a másodfokú bíróság is úgy látta, hogy a kiemelkedő tárgyi súlyú élet elleni bűncselekményt megvalósító elkövetővel szemben a bűnösség ilyen mértéke mellett az igazságszolgáltatás adekvát válasza csak a jogrendszer által lehetővé tett legsúlyosabb szankció, a határozatlan idejű életfogytig tartó szabadságvesztés lehet, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának harminc évben történő meghatározásával. A büntetőjogi jogkövetkezmények mérlegelésekor a másodfokú bíróság tisztában volt e büntetés kirívó súlyosságával. A Btk. 79. §-ában megfogalmazott általános és különös megelőzés céljai azonban csak így érhetőek el.
- [43] Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés középértékhez közelítő mértékben történő meghatározása a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára és az abban való részvétel arányára tekintettel a személyiségében rejlő nagyfokú társadalomra veszélyességére is figyelemmel eltúlzottnak súlyosnak nem tekinthető.
- [44] Ezért az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett jogorvoslati kérelmek az enyhítést célzó részükben sem voltak megalapozottak.
- [45] Tekintettel arra, hogy az ítélet egyéb rendelkezései is megfeleltek a büntető anyagi és eljárási jogszabályban foglaltaknak, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.
- [46] A kiszabott szabadságvesztésbe Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt be kellett számítani.
- [47] A vádlottak a Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelesek a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

P é c s, 2025. november 25.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Eördögh Dávid s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.47/2024/72. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.52/2025/34. számú határozata folytán a 2025. évi november hó 25. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke